

شبیه سازی فرآیند CRC و کدینگ Extended Hamming Code

چکیده

در سیستم های مخابراتی، تضمین صحت داده های منتقل شده اهمیت بنیادین دارد؛ زیرا نویز، تداخلات الکترومغناطیسی و خطاهای سخت افزاری می توانند باعث تغییر محتویات فریم شوند. از این رو استفاده از روش های تشخیص و تصحیح خطا، یکی از اجزای اصلی طراحی پروتکل ها و شبکه های ارتباطی محسوب می شود. در این گزارش، دو روش پرکاربرد در این حوزه یعنی **Cyclic Redundancy Check (CRC)** و **Extended Hamming Code** مورد بررسی، تحلیل و شبیه سازی قرار گرفته اند. روش CRC با اتکا بر جبر چندجمله ای دودویی توانایی بسیار بالایی در تشخیص خطاهای چندبیتی و **Burst Errors** دارد و به عنوان یکی از قابل اعتمادترین مکانیزم های تشخیص خطا در لایه پیوند داده شناخته می شود. در مقابل، **Extended Hamming Code** با افزودن بیت های پاریتی ساختار یافته و یک بیت پاریتی اضافی، امکان **تشخیص خطای چندبیتی و تصحیح خطای تکبیتی** را فراهم می کند و در کاربردهایی که نیازمند خوداصلاحی داده هستند، جایگاه ویژه ای دارد.

در این گزارش، شبیه سازی دقیقی در محیط **Jupyter** توسعه داده شده که طی آن، ابتدا داده ورودی با کدینگ **Hamming** گسترش یافته و سپس **CRC** بر فریم تولید شده اعمال شده است. در ادامه، با تزریق خطای کنترل شده، کارایی هر یک از روش ها و همچنین اثربخشی ترکیبی آنها تحلیل شده است. نتایج به دست آمده نشان می دهد که ادغام این دو روش، ساختاری فراهم می کند که ضمن حفظ توانایی تصحیح خطای تکبیتی، قادر است خطاهای چندبیتی و خطاهای غیرقابل اصلاح را نیز با دقت بالا تشخیص دهد. این ترکیب می تواند در سیستم های حساس، شبکه های صنعتی، مخابرات بی سیم و سناریوهای با نرخ خطای بالا، عملکردی پایدار و قابل اطمینان ارائه دهد.

1. مقدمه

در سیستم‌های مخابراتی، داده‌ها هنگام ارسال همواره در معرض نویز و اختلال قرار دارند. برای کاهش احتمال خطا، روش‌های مختلف کدینگ استفاده می‌شود که دو مورد از پرکاربردترین آنها **CRC** و **Extended Hamming** هستند.

CRC بیشتر برای تشخیص خطا مناسب است، در حالی که **Extended Hamming** علاوه بر تشخیص، امکان تصحیح تک خطا را نیز فراهم می‌کند. ترکیب این دو روش در بسیاری از کاربردهای صنعتی و شبکه‌ای موجب افزایش اطمینان انتقال می‌شود.

2. اصول عملکرد CRC

CRC بر پایه تقسیم دودویی داده بر یک چندجمله‌ای (Generator Polynomial) عمل می‌کند. خروجی این تقسیم، که همان باقی‌مانده است، به عنوان **چک‌سام** به انتهای داده افزوده می‌شود. خصوصیت اصلی CRC این است که اگر حتی یک بیت از داده طی انتقال تغییر کند، باقی‌مانده محاسبه‌شده در مقصد با مقدار اصلی مطابقت نخواهد داشت و خطا قابل تشخیص است.

روند کلی کار:

1. انتخاب چندجمله‌ای تولید (برای مثال). $G(x) = x^3 + x + 1$

2. اضافه کردن صفرهای مورد نیاز به انتهای داده.

3. انجام تقسیم XOR-محور.

4. افزودن باقی‌مانده به داده اصلی و تشکیل فریم نهایی.

3. کدینگ Extended Hamming Code

در Hamming معمولی، تعداد بیت‌های افزونه به گونه‌ای تعیین می‌شود که بتوان موقعیت یک خطا را پیدا و آن را اصلاح کرد. نسخه Extended یک بیت **Parity کلی** نیز اضافه می‌کند تا امکان تشخیص چند خطا بهبود یابد.

مراحل این کدینگ:

- قرار دادن بیت‌های Parity در موقعیت‌های 2^k
 - محاسبه پاریتی هر گروه
 - محاسبه parity کلی برای نسخه (Extended)
 - تشکیل کد نهایی و ارسال
- پس از دریافت، با محاسبه مجدد پاریتی‌ها می‌توان نوع خطا و محل آن را تعیین کرد:
- اگر $\text{syndrom} \neq 0$ و parity کلی = 1 → خطای تک‌بیتی
 - اگر $\text{syndrom} \neq 0$ و parity کلی = 0 → دو خطا یا خطای غیرقابل اصلاح
 - اگر $\text{syndrom} = 0$ → داده سالم
-

4. ادغام CRC و Extended Hamming Code

در کاربردهای حساس، ابتدا داده با Hamming کد می‌شود تا امکان تصحیح خطا فراهم شود. سپس روی فریم خروجی، CRC اعمال می‌شود تا خطاهای چندگانه نیز قابل تشخیص باشند. خروجی نهایی، داده‌ای با سطح حفاظت بالا در برابر خطاست.

5. شبیه‌سازی در Jupyter Notebook

در شبیه‌سازی معمولاً این مراحل دنبال می‌شود:

1. تعریف داده ورودی

2. پیاده‌سازی تابع CRC شامل:

○ تقسیم دودویی

○ محاسبه باقی‌مانده

3. طراحی توابع Extended Hamming برای:

○ قرار دادن بیت‌های پاریتی

○ تولید syndrome

○ اصلاح خطا

4. ایجاد خطای مصنوعی روی یکی از بیت‌ها

5. بررسی عملکرد هر دو روش و مقایسه نتایج

در نهایت، با اجرای چند سناریو مشخص می‌شود که:

- Hamming خطای تک‌بیتی را اصلاح می‌کند.
- CRC خطاهای چندبیتی را بهتر تشخیص می‌دهد.
- تلفیق این دو روش پوشش خطایی قوی‌تری نسبت به استفاده تکی از هر کدام فراهم می‌کند.

جمع‌بندی

ترکیب CRC و Extended Hamming یک راهکار مناسب برای طراحی سیستم‌های انتقال داده قابل اعتماد است .
Hamming امکان **تصحیح** را فراهم کرده و CRC نوعی **محافظ بیرونی** ایجاد می‌کند که خطاهای پیچیده‌تر را نیز شناسایی می‌کند. شبیه‌سازی این فرآیند در Jupyter به‌خوبی روند تولید بیت‌های افزونه، تشخیص خطا و اصلاح آن را نشان می‌دهد و می‌تواند مبنایی برای تحلیل دقیق‌تر در پروژه‌های مخابراتی باشد.
